

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

2005 4. volební

období

č. 1018

VLÁDNI NÁVRH,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Říme dne 19. června 1980 a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství.

Návrh usnesení

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje souhlas s ratifikací Úmluvy o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19 června 1980 a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství.

Předkládati zpráva pro Parlament České republiky

Na základě Aktu o podmínkách přistoupení (dále jen „Akt“), který je nedílnou součástí Smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii ze dne 16. dubna 2003 (vyhlášena pod č 44/2004 Sb.m.s.), se Česká republika *zavázala* přistoupit rovněž k příslušným mezinárodním smlouvám uzavřeným mezi stávajícími členskými státy Evropské unie. Podle čl. 5 odst. 2 Aktu se Česká republika a ostatní nové členské státy zavázaly přistoupit k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980, ve znění Prvního a Druhého protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství ze dne 19. prosince 1988, ve znění pozměněném Úmluvou o přistoupení Řecké republiky, podepsanou v Lucemburku dne 10. dubna 1984, Úmluvou o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, podepsanou ve Funchalu dne 18. května 1992 a Úmluvou o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, podepsanou v Bruselu dne 29. listopadu 1996 (dále jen „Římská úmluva“). Za Českou republiku Úmluvu o přistoupení k Římské úmluvě podepsal dne 14. dubna 2005 mimořádný a zplnomocněný velvyslanec a vedoucí Stálé mise České republiky při Evropské unii PhDr. Jan Kohout, s výhradou ratifikace.

Jedním z cílů ES je vytvoření vnitřního trhu, charakterizovaného zrušením překážek volného pohybu zboží, osob, služeb a kapitálu mezi členskými státy. Vzniku společného trhu slouží i vytvoření pravidel pro volnou soutěž, daně a sblížování právních předpisů. Sjednání Římské úmluvy bylo výsledkem úsilí členských států ES o unifikaci kolizního práva na poli smluvních závazků. Důvodem přijetí Římské úmluvy byla potřeba předvídatelnosti řešení případných sporů v rovině kolizního práva, naléhavá potřeba větší právní jistoty v některých ekonomických oblastech základního významu a přání předcházet možnému zostření rozdílů mezi normami mezinárodního soukromého práva jednotlivých států. Signatáři Římské úmluvy při jejím podpisu ve Společném prohlášení zdůraznili, že usilují v co nejvyšší míře zabránit rozptýlení kolizních norem a vzniku rozdílů mezi těmito normami. Signatářskými státy Římské úmluvy se staly smluvní strany Smlouvy o založení Evropského společenství tj. Belgické království, Dánské království, Francouzská republika, Irsko, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku a Německá spolková republika. Římská úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 dnem 1. dubna 1991 ratifikací ze strany sedmi členských států. Římská úmluva podle svého článku 17 vylučuje zpětnou působnost. Depozitářem Římské úmluvy, u něhož se ukládají ratifikační listiny, je generální tajemník Rady Evropské unie.

Úvodní část Úmluvy o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství (dále jen „Úmluva o přistoupení“) shrnuje důvody jejího sjednání a odkazuje na Akt o přistoupení, který je vlastním podnětem ke sjednání.

Hlava I - Obecná ustanovení definuje závazek nových členských států ES přistoupit k Římské úmluvě ve znění později přijatých změn.

Hlava II - Úpravy Prvního protokolu z roku 1988 - doplňuje ty soudní instituce v nových členských státech, které budou oprávněny předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru ES. V České republice tímto oprávněním budou disponovat Nejvyšší soud ČR a Nejvyšší správní soud.

Hlava III - Závěrečná ustanovení vymezují doplnění závěrečných ustanovení Římské úmluvy v důsledku přistoupení nových států.

Římská úmluva je výsledkem snah členských států o unifikaci národních kolizních norem mezinárodního práva soukromého na poli smluvních závazkových vztahů. Úmluva vychází spíše z kontinentálního řešení kolizí právních řádů, kdy dochází k určení rozhodného právního řádu na základě objektivně v právní normě stanovených kritérií a soudce sám má menší možnost odchýlení se od těchto obecných pravidel, než jak odpovídá tradici v zemích common law. Vlastní prostor pro uvážení soudce a jeho tvorbu práva je následně užší a naopak legislativní tvorba výraznější.

Římská úmluva sestává ze tří hlav. Hlava první obsahuje věcné vymezení aplikace úmluvy a výslovně uvádí, že se úmluva co do použitelného práva neomezuje pouze na členské státy Evropské unie. V souladu s ustanovením článku 1.1 se Římská úmluva vztahuje na závazky ze smluv mající vztah k právu různých států. Úmluvu nelze použít na otázky osobního stavu nebo způsobilosti k právům a k právním úkonům fyzických osob (osobní status fyzické osoby a právní subjektivita fyzických osob) s výjimkou ochrany dobré víry při jednání s druhou fyzickou osobou podle čl. 11 odst. 2. Římská úmluva se nevztahuje na závazky týkající se závěti a dědění, majetková práva vznikající z manželských vztahů, práva a povinnosti vznikající ze vztahů rodinných, příbuzenských, vznikajících sňatkem nebo spřízněním, včetně vyživovací povinnosti k dětem zrozeným mimo manželství. Vyloučeny jsou i závazky ze směnek, šeků, dlužních úpisů a jiných obchodovatelných cenných papírů v rozsahu, v němž závazky dle takových jiných převoditelných cenných papírů vznikají na základě jejich obchodovatelné povahy. Vyloučena je rozhodčí smlouva a prorogační smlouva, otázky týkající se práva společností, spolků a právnických osob. Z působnosti Římské úmluvy jsou vyloučeny i otázky týkající se způsobilosti zástupce zavazovat zastoupeného ve vztahu k třetí osobě, zřízení a vztahy fiduciární správy (Treuhand, trust). Nebude se aplikovat na dokazování a soudní řízení s výhradou ustanovení čl. 14 (stanovení právní domněnky nebo rozdělení důkazního břemene v rámci závazku a zhodnocení důkazu a způsobu jejich provedení). Ustanovení Římské úmluvy se nepoužijí na pojišťovací smlouvy ve vymezených případech.

Hlava druhá obsahuje základní unifikovaná pravidla. Věnuje se úpravě pravidel určení obligačního statutu jak obecně, tak i pro některé zvláštní druhy smluv. Výslovně je upravena otázka postoupení pohledávky a subrogace. Z obecných institutů došlo k úpravě problematiky veřejného pořádku a mezinárodně kogentních (donucujících) norem, zpětného a dalšího odkazu, vztahu právní úpravy podle této Úmluvy k jiným instrumentům mezinárodního práva soukromého. Unifikovaná právní úprava Římské úmluvy spočívá v prvé řadě na autonomii vůle stran (čl. 3). Úmluva upravuje formu a způsob volby práva. Nebyla-li volba práva využita, je použito práva, které je v nejužším spojení s posuzovaným právním vztahem (čl. 4). Platí vyvratitelná domněnka, že smlouva je nejužěji spjata se zemí, v níž má strana poskytující plnění své obvyklé bydliště nebo sídlo. Pro smlouvy, jejichž předmětem je nemovitost, je nejužší zemí země, kde se nemovitost nachází. Byla-li smlouva uzavřena při výkonu povolání nebo živnostenské činnosti, je danou zemí země, v níž se nachází hlavní místo podnikání. Pro smlouvy o přepravě zboží je takovou zemí, s níž smlouva nejužěji

souvisí, země, v níž má přepravce v době uzavření smlouvy hlavní místo podnikání, nachází-li se v této zemi také místo nakládky nebo vykládky nebo hlavní místo odesílatele zboží. Římská úmluva obsahuje i speciální úpravu pro smlouvy spotřebitelské (či 5) a individuální pracovní smlouvy (či. 6). Římská úmluva zohledňuje i používání mezinárodně kogentních norem a to nikoli pouze tuzemského původu. Čl. 7 Úmluvy obsahuje úpravu použití kogentních norem zahraničního původu před soudem některého ze smluvních států, přičemž v úvahu zde přichází jak kogentní normy použitelného rozhodného práva, tak kogentní normy třetího státu bez rozdílu, a použití norem tuzemského původu před soudem některého ze smluvních států. V článku 8 a 9 je upravena věcná a formální platnost smlouvy. Římská úmluva upravuje i meze obligačního statutu, tj. určení na které vztahy dopadá či nedopadá právní řád určený volbou stran nebo určený na základě kolizních kritérií podle Úmluvy. Podle článku 10 se právo rozhodné pro smlouvu vztahuje na její výklad, plnění závazků ze smlouvy, následky porušení závazku včetně určení škody, je-li toto upraveno právními normami, a to v rámci pravomoci soudu udělené mu procesními předpisy, jednotlivé způsoby zániku závazku včetně promlčení a prekluze a následky neplatnosti. V odstavci 2 tohoto článku je předvídáno zohlednění práva státu realizace plnění pro způsoby plnění a pro opatření učiněná ve vztahu k vadnému plnění. Problematika postoupení pohledávky je upravena v článku 12. Vztahy mezi postupitelem a postupníkem se řídí právem, kterým se v souladu s Římskou úmluvou řídí smlouva o postoupení pohledávky. Takto určeným právem se řídí postupitelnost pohledávky, vztahy mezi postupníkem a dlužníkem, podmínky, za nichž může být proti dlužníkovi namítáno a otázky mající osvobozující účinky na plnění dlužníka. Čl. 13 upravuje subrogaci smluvního dluhu na další subjekt. Právo rozhodné pro povinnosti osoby třetí ve vztahu vůči dlužníkovi určuje, zda je třetí osoba oprávněna uplatnit práva věřitele proti dlužníkovi na základě práva. V hlavě druhé jsou dále upraveny výhrada veřejného pořádku (či. 16), zpětný a další odkaz (či. 15), interpretace Úmluvy (či. 18) a zákaz zpětné působnosti Úmluvy (či. 17). Římská úmluva se uplatní pouze na smlouvy uzavřené po dni, ke kterému vstupuje v předmětném státě v platnost. V čl. 19 je upraven vztah Římské úmluvy k právu jednotlivých států či územních jednotek. Článek 20 obsahuje zásadu přednosti práva Evropských společenství před úpravou Úmluvy Normy primárního a sekundárního práva ES tak mohou měnit ustanovení Úmluvy. Podle čl. 22 je možno k Úmluvě vznést výhrady k článku 7 odst. 1 k použití kogentních pravidel mezinárodního práva soukromého a k čl. 10 odst. 1 písm. e) k oblasti působnosti použití rozhodného práva k následkům neplatnosti smlouvy. Uplatnění výhrad nepovažujeme z hlediska českého práva za nutné.

V hlavě třetí jsou obsažena Závěrečná ustanovení, která upravují postup při sjednání nové právní úpravy z oblasti působnosti této úmluvy a postup při zjištění porušování Úmluvy a při změně Úmluvy. Podle čl. 28 byla Římská úmluva otevřena k podpisu a vyžaduje ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení se ukládají u generálního tajemníka Rady EU.

Při jednáních o zajištění jednotného výkladu Římské úmluvy nastaly určité technické problémy, které vedly ke sjednání zvláštního interpretačního mechanismu Římské úmluvy, který byl založen dvěma protokoly. První protokol zakládá pravomoc Soudního dvora ES interpretovat mezi jiným Římskou úmluvu, jakož i podmínky a postup Soudního dvora v jednotlivých případech. Články 2 a 3 upravují taxativně okruh soudů, které mohou předložit Soudnímu dvoru ES předběžnou otázku a podmínky předložení otázky. Z okruhu soudů jsou vyloučeny soudy první instance. Za Českou republiku je navrhováno, aby předběžnou otázku vedle soudů odvolacích mohly předložit Nejvyšší soud České republiky a Nejvyšší správní soud. Druhý protokol potvrzuje pravomoc Soudního dvora interpretovat

Římskou úmluvu a další akty. Státy použijí jako podpůrný prostředek k zajištění jednotného výkladu Římské úmluvy systém výměny informací.

Podpis a ratifikace Úmluvy o přistoupení a Římské úmluvy si nevyžádá bezprostředně provedení změn v českém právním řádu. Podle čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění, se vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, stávají součástí právního řádu a jejich úprava má přednost před dosud platnou vnitrostátní úpravou. Úmluva bude tedy přímo aplikována jako pramen práva. Po vstupu Úmluvy o přistoupení k Římské úmluvě v platnost pro ČR nahradí plně dosavadní kolizní normy a další pravidla vnitrostátního právního řádu v okruhu svého předmětu působnosti, tj. především u závazkových práv.

Základní rozdíly právních úprav podle Římské úmluvy a zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, v platném znění (dále „ZMPS“) spočívají zejména v odlišné koncepci při konstrukci určujícího hraničního ukazatele v případě neexistence volby práva (čl. 4 Římské úmluvy a § 10 ZMPS). Římská úmluva obsahuje generální klauzuli spočívající na právu státu, se kterým vykazuje smlouva nejuzší spojení. Podle ZMPS se právní vztah řídí právním řádem, jehož použití odpovídá rozumnému uspořádání vztahu (§ 10 odst. 1). Podle Římské úmluvy se termínem „nejuzší spojení“ rozumí místo sídla či bydliště strany poskytující „charakteristické plnění“. V ZMPS je vyvratitelná domněnka se zakomponovaným charakteristickým plněním a vazbou na sídlo či bydliště strany poskytující charakteristické plnění. Římská úmluva obsahuje dílčí vyvratitelné domněnky týkající se věcných a uživatelských práv k nemovitostem a přepravním smlouvám. ZMPS spojuje inominátní a smlouvy výslovně nejmenované v § 10 odst. 2 zpravidla s hraničními ukazateli podle odst. 3. Římská úmluva obsahuje v čl. 4 odst. 5 tzv. „únikovou doložku“, odkazující na generální klauzuli (viz shora). Tuto možnost ZMPS nepředpokládá. Římská úmluva obsahuje speciální úpravu smluv individuálních pracovních a spotřebitelských. Římská úmluva v tomto trendu lépe odpovídá současnému rozvoji materiálního práva než naše dosavadní právní úprava v ZMPS, která nutně je poplatná době svého vzniku a o jejíž celkové změně je dlouhodobě uvažováno. Dílčí rozdíly vykazuje i srovnání dalších ustanovení obou instrumentů např. v úpravě tzv. mezi obligačního statutu (čl. 10 Římské úmluvy a § 11 ZMPS). Rovněž úprava formální platnosti smlouvy je v Římské úmluvě propracovanější.

Text Úmluvy o přistoupení a Římské úmluvy je v souladu s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva. Po vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky se Úmluva o přistoupení spolu s Římskou úmluvou stane v souladu s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění, součástí právního řádu a její ustanovení budou mít při konkrétní aplikaci přednost před zákonem.

Úmluva o přistoupení je mezinárodní smlouvou a vyžaduje, podle čl. 49 písm. a) a e) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění, před svou ratifikací souhlas obou komor Parlamentu České republiky. Proto se jedná o smlouvu prezidentského typu.

Podpis a ratifikace Úmluvy o přistoupení přispěje k harmonizaci vnitrostátního práva s právem ES a umožní České republice lépe se zapojit do společného trhu.

Provádění Úmluvy o přistoupení a Římské úmluvy nebude mít dopad na státní rozpočet a případné náklady s jejich prováděním spojené budou hrazeny z rozpočtové kapitoly Ministerstva spravedlnosti ČR

V Praze dne 6 dubna 2005

předseda vlády

CONVENTION RELATIVE A
L'ADHÉSION DE LA REPUBLIQUE TCHÈQUE,
DE LA REPUBLIQUE D'ESTONIE,
DE LA REPUBLIQUE DE CHYPRE, DE LA REPUBLIQUE DE LETTONIE,
DE LA REPUBLIQUE DE LITUANIE, DE LA REPUBLIQUE DE HONGRIE,
DE LA REPUBLIQUE DE MALTE, DE LA REPUBLIQUE DE POLOGNE,
DE LA REPUBLIQUE DE SLOVENIE ET DE LA REPUBLIQUE SLOVAQUE
A LA CONVENTION SUR LA LOI
APPLICABLE AUX OBLIGATIONS CONTRACTUELLES,
OUVERTE A LA SIGNATURE A RÔME LE 19 JUIN 1980,
AINSIQU'AU PREMIER ET DEUXIEME PROTOCOLES
CONCERNANT SON INTERPRÉTATION PAR LA COUR
DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

ADH/10/CONVOBL/fr1

ADH/10/CONVOBL/&2

LES HAUTES PARTIES CONTRACTANTES AU TRAITÉ INSTITUANT LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE,

COMPTE TENU de l'Acte relatif aux conditions d'adhésion à l'Union européenne de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République de Slovaquie et de la République slovaque, et aux adaptations des traités sur lesquels est fondée l'Union européenne, et notamment de son article 5, paragraphe 2,

RAPPELANT que, en adhérant à l'Union européenne, les nouveaux États membres se sont engagés à adhérer à la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, ouverte à la signature à Rome le 19 juin 1980, ainsi qu'aux premiers et aux deuxièmes protocoles concernant son interprétation par la Cour de justice, tels que modifiés par la Convention relative à l'adhésion de la République hellénique, signée à Luxembourg le 10 avril 1984, par la Convention relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise, signée à Funchal le 18 mai 1992, et par la Convention relative à l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède, signée à Bruxelles le 29 novembre 1996,

SONT CONVENUES DES DISPOSITIONS QUI SUIVENT:

TITRE I

DISPOSITIONS GENERALES

ARTICLE 1

La République tchèque, la République d'Estonie, la République de Chypre, la République de Lettonie, la République de Lituanie, la République de Hongrie, la République de Malte, la République de Pologne, la République de Slovénie et la République slovaque adhèrent:

- a) à la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, ouverte à la signature à Rome le 19 juin 1980 et ci-après dénommée "convention de 1980", telle qu'elle résulte des adaptations et modifications y apportées par:
- la Convention, signée à Luxembourg le 10 avril 1984 et ci-après dénommée "convention de 1984", relative à l'adhésion de la République hellénique à la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles;
 - la Convention, signée à Funchal le 18 mai 1992 et ci-après dénommée "convention de 1992", relative à l'adhésion du Royaume d'Espagne et de la République portugaise à la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles;

- la Convention, signée à Bruxelles le 29 novembre 1996 et ci-après dénommée "convention de 1996", relative à l'adhésion de la République d'Autriche, de la République de Finlande et du Royaume de Suède à la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles;

au premier protocole, signé le 19 décembre 1988 et ci-après dénommé "premier protocole de 1988", concernant l'interprétation par la Cour de justice des Communautés européennes de la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles, tel qu'il résulte des adaptations et modifications y apportées par la convention de 1992 et la convention de 1996;

au deuxième protocole, signé le 19 décembre 1988 et ci-après dénommé "deuxième protocole de 1988", attribuant à la Cour de justice des Communautés européennes certaines compétences en matière d'interprétation de la Convention sur la loi applicable aux obligations contractuelles.

TITREH

ADAPTATIONS DU PREMIER PROTOCOLE DE 1988

ARTICLE 2

Les tirets suivants sont insérés à l'article 2, point a):

a) entre le premier et le deuxième tirets:

en République tchèque:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud

b) entre le troisième et le quatrième tirets:

— en Estonie:

Riigikohus

c) entre le huitième et le neuvième tirets:

— a Chypre:

Ανεότρετο ΑτΚαράπιο

en Lettonie:

Augstākās Tiesas Senats

— en Lituanie:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

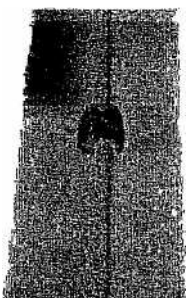
d) entre le neuvième et le dixième tirets:

en Hongrie:

Legfelsobb Bíróság

à Malte:

Qorti ta' l-Appell

e) entre le onzième et le douzième tirets:

- en Pologne:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny

f) entre le douzième et le treizième tirets:

- en Slovénie:

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Vrbovno sodišče Republike Slovenije

en Slovaquie:

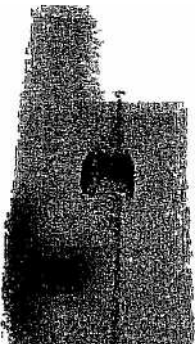
Najvyšší sud Slovenskej republiky

TITRE m

DISPOSITIONS FINALES

ARTICLE 3

1. Le Secrétaire général du Conseil de l'Union européenne remet aux gouvernements de la République tchèque, de la République d'Estonie, de la République de Chypre, de la République de Lettonie, de la République de Lituanie, de la République de Hongrie, de la République de Malte, de la République de Pologne, de la République slovaque et de la République de Slovénie une copie certifiée conforme de la convention de 1980, de la convention de 1984, du premier protocole de 1988, du deuxième protocole de 1988, de la convention de 1992 et de la convention de 1996, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise.
2. Les textes de la convention de 1980, de la convention de 1984, du premier protocole de 1988, du deuxième protocole de 1988, de la convention de 1992 et de la convention de 1996, en langues estonienne, hongroise, lettone, lituanienne, maltaise, polonaise, slovaque, slovène et tchèque, font foi dans les mêmes conditions que les autres textes de la convention de 1980, de la convention de 1984, du premier protocole de 1988, du deuxième protocole de 1988, de la convention de 1992 et de la convention de 1996.

ARTICLE 4

La présente convention est ratifiée par les États signataires. Les instruments de ratification sont déposés auprès du Secrétaire général du Conseil de l'Union européenne.

ARTICLE 5

1. La présente convention entre en vigueur, dans les rapports entre les États qui l'ont ratifiée, le premier jour du troisième mois suivant le dépôt du deuxième instrument de ratification.
2. La présente convention entre en vigueur, pour chaque État signataire qui la ratifie ultérieurement, le premier jour du troisième mois suivant le dépôt de son instrument de ratification.

ARTICLE 6

Le Secrétaire général du Conseil de l'Union européenne notifie aux États signataires:

- a) le dépôt de tout instrument de ratification;
- b) les dates d'entrée en vigueur de la présente convention pour les États contractants.

ARTICLE 7

La présente convention, rédigée en un exemplaire unique en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, estonienne, finnoise, française, grecque, hongroise, irlandaise, italienne, lettone, lituanienne, maltaise, néerlandaise, polonaise, portugaise, slovaque, slovène, suédoise et tchèque, les vingt et un textes faisant également foi, est déposée dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne. Le Secrétaire général en remet une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements des États signataires.

tion.

Hecho en Luxemburgo, el catorce de abril dél dos mil cinco.
V Lucemburku dne čtrnáctého dubna dva tisíce pět.
Udfærdiget i Luxembourg den fjortende april to tusind og fire.
Geschehen zu Luxemburg am vierzehnten April zweitausendfunf.
Kahe tuhanda viienda aasta aprillikuu neljateistkümnendal päeval Luxembourgis.
'Eyivš OTO Aou^si^poupyo, aug 5ÉKa Técreptc; AnpíMoi) 8úo %t?aa5s<; Ttévie.
Done at Luxembourg on the fourteenth day of April in the year two thousand and five.
Fait á Luxembourg, le quatorze avril deux mille cinq.
Arna déanamh i Lucsamburg, an ceathrú lá déag d'Aibreán sa bhliain dhá mhíle is a cúig
Fatto a Lussembourgo, addi' quattordici aprile duemilacinque.
Luksemburga, divtukstoš piekta gada četrpadsmitaja aprīlī.
Priimta du tīlkstančiai penktu, metu. balandžio keturioikta. diena. Liuksemburge.
Kelt Luxembourgban, a kettőezer otodik év április tizenegyedik napján.
Maghmul fil-Lussemburgu, fl-erbatax jum ta' April tas-sena elfejn u hamsa.
Gedaan té Luxemburg, de veertiende april tweeduizend vijf.
Sporza.dzono w Luksemburgu dnia cztemastego kwietnia roku dwutysiqcznego pia.tego.
Feito em Luxemburgo, em catorze de Abril de dois mil e cinco.
V Luxembourg, štirinajstega aprila léta dva tisoč pět.
V Luxemburgu dna štrnásteho apríla dvetisícpať.
Tehty Luxemburgissa neljantenatoista päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhaitaviisi.
Som skedde i Luxemburg den fjortonde april tjugohundra fem.

ADH/10/CO>T/OBL/X2

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België Ftir die
Regierung des Konigreichs Belgien

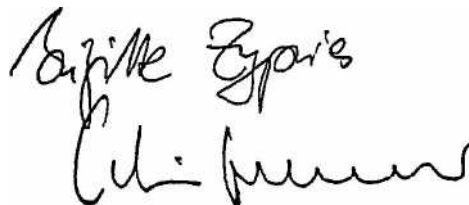
Za vládu České republiky

For regeringen for Kongeriget Danmark

Ftir die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi valitsuse nimel

Πτά -cny KupépVT|crr| rqq EkXrffiK^c, AT)p.oKpaTía(;

Pór el Gobierno dél Reino de España

Pour le gouvernement de la République franfaise

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Govemo della Repubblica italiana

ADH/10/CONVOBL/X5

Ρια τ|V ΚυρέπνΤ)στ|η'q Κυ|pictΚίji: Δημοκρατίας

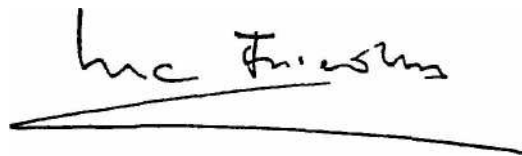
Latvijas Republikas valdlbas varda

Lietuvos Respublikos Vyriausybes vardu

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Laxembourg

A MagyarKSztársaság kormánya részérol

Gnati-Gvem lar-Repubblika ta¹ Malta

Jonis Borg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Konrad W. Wautner

W imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

"^" / S"
^ X ^ O

/

Pêlo Governo da República Portuguesa

Za vládo Republike Slovenije

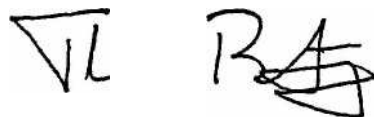
Za vládu Slovenskej republiky

Suomen hallituksen puolesta Pá
finská regeringens vágnar

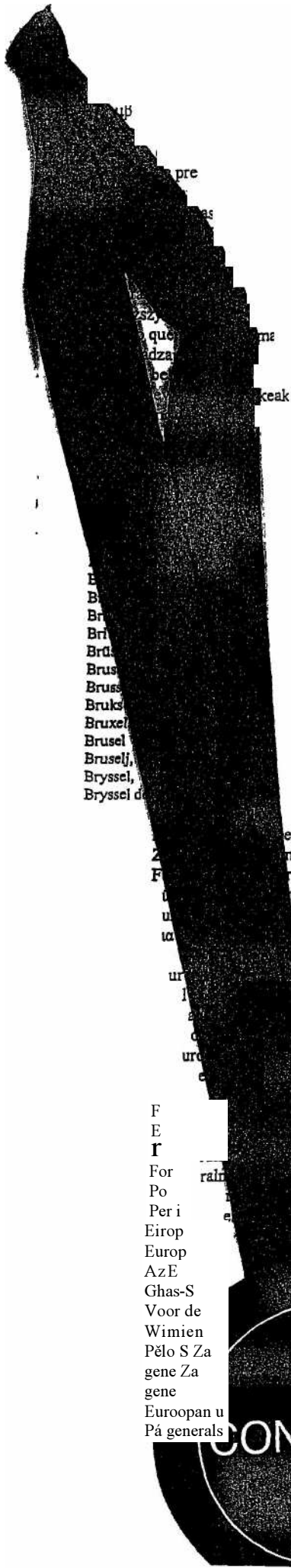

Pá svenska regeringens vSgnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

K.

ub
pre
as
sz,
que
adza
be
keak
B
Br
Bri
Bri
Brus
Brus
Bruks
Bruxel
Brusel
Bruselj,
Bryssel,
Bryssel d

27-QV 2005

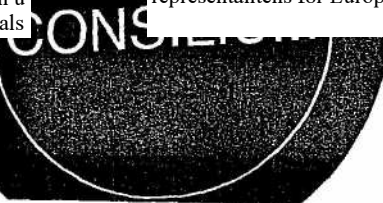
F
E
I
For
Po
Per i
Eirop
Europ
AzE
Ghas-S
Voor de
Wimien
Pélo S Za
gene Za
gene
Euroopan u
Pá generals

icral/Alto Representante del Consejo de la Union Europea
lika/vysokého predstavitele Rady Evropské unie
jstáende representant for Rádet for Den Europaiske Union
•/Hohen Vertreter des Rates der Europäischen Union i gu
peasekretári/korge esindaja nimel tTéo/Y7raTO Ex3tpó0co7io TOU
EuupouXiou TT); Eupco/Ttaicrii; 'eral/High Representative of the
Council of the European Union
aut representant du Conseil de l'Union européenne
le/Alto Rappresentante del Consiglio dell'Unione europea
eralsekretara/Augsta parstavja vSrda 'os generalinio
sekretoriaus/vyriausiojo igaliotinio vardu ának
fótitkára/foképviseelője részéről
ipprezentant Gholi tal-Kunsill ta' l-Unjoni Ewropea •aal/Hoge
Vertegenwoordiger van de Raad van de Europese Unie
•alnego/Wysokiego Przewodniczela Rady Unii Europejskiej
Representante do Conselho da União Europeia iokého
splnomocnenca Rady Európskej unie isokega predstavníka Světa
Evropské unije páasihteerin/korkean edustajan puolesta
representantens f8r Europeiska unionens råd vžgnar

El texto que precede es copia certificada conforme del original depositado en los
archivos de la Secretaria General del Consejo en Bruselas. Předchozí text je
ověřeným opisem originálu uloženého v archivu Generálního sekretariátu Rady v
Bruselu. Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet
deponeret i Rådets Generalsekretariats arkiver i Bruxelles. Der vorstehende Text
ist eine beglaubigte Abschrift des Originals, das im Archiv des
Generalsekretariats des Rates in Brüssel hinterlegt ist. Eelnev tekst on toestatud
koopia originaalist, mis on antud hoiule nõukogu peasekretariaadi arhiivi
Brtlsselis *'' ovfflrépcó KSÍUEVO eivm (ncpipé? avriypoxpo TOU TtpanoTÚJtou
TOU etvat KaTatf8Eiuévo OTO apxsió TH? revucr^ rpauuctisiai; TOU o-uXiou oni;
BpuijÉXXsc.

preceding text is a certified true copy of the original deposited in the archives of
the General Secretariat of the Council in Brussels. EJUÍ precede est une copie
certifiée conforme á l'original déposé dans les archives du Secretariat General du
Conseil á Bruxelles. cedé é copia certificata conforme all'originale depositato
negli archivi del Segretariato generale del Consiglio a Bruxelles. glicinSta
kopija, kas atbilst originSlam, kuři deponēts Padomes GenerSlsekretariSta
arhlvos Briselē.
i tekstas yra Tarybos generalinio sekretoriato archyvuose Briuselyje
deponuoto originalo patvirtinta kopija. fanács Fótitkárságának brt'isszeli
irattárában letétbe helyezett eredeti példány hiteles másolata. uwa kopja
ččertifikata vera ta' l-original ddepožitát fl-arkijji tas-Segretarjat Generali
tal-Kunsill fi Brussel. jis het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het
origineel, nedergelegd in de archieven van het Secretariaat-ite Brussel. jia.
pošwiadczone. za zgodnośc z oryginalnem ziożona. w archiwum Sekretariátu
Generalnego Rady w Brukseli.

L copia autenticada do original depositado nos arquivos do
Secretariado-Geral do Conselho em Bruxelas. perenou kópiou
originálu, ktorýje uložený v archívech Generálneho sekretariátu Rady
v Bruseli. pēna verodostojna kopija izvimika, ki je deponiran v arhivu
Generalnega sekretariata Světa v Bruslju
:si todistettu jaljennos Brysselissä olevan neuvoston paasihteeriston arkistoon
talletetusta alkuperSisesta tekstistä. lestyrkt avskrift av det original som
deponerats i rådets generalsekretariats arkiv i Bryssel.

I.BIZJ!

1 >
• ,
CONVENIO
RELATIVO A LA ADHESIÓN DE LA REPÚBLICA CHECA,
DE LA REPÚBLICA DE ESTONIA,
DE LA REPÚBLICA DE CHIPRE, DE LA REPÚBLICA DE LETONIA, DE
LA REPÚBLICA DE LITUANIA, DE LA REPÚBLICA DE HUNGRÍA,
DE LA REPÚBLICA DE MALTA, DE LA REPÚBLICA DE POLONIA,
DE LA REPÚBLICA DE ESLOVENIA Y DE LA REPÚBLICA ESLOVACA
:
APLICABLE A LAS OBLIGACIONES CONTRACTUALES,
ABIERTO A LA FIRMA EN RÓMA EL 19 DE JUNIO DE 1980,
ASÍ COMO A LOS PROTOCOLOS PRIMERO Y SEGUNDO
RELATIVOS A SU INTERPRETACIÓN
1 PÓR EL TRIBUNÁL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS

f
ÚMLUVA
O PŘISTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY,
ESTONSKÉ REPUBLIKY,
KYPERSKÉ REPUBLIKY, LOTYŠSKÉ REPUBLIKY,
LITEVSKÉ REPUBLIKY, MAĎARSKÉ REPUBLIKY,
REPUBLIKY MALTA, POLSKÉ REPUBLIKY,
REPUBLIKY SLOVINSKO A SLOVENSKÉ REPUBLIKY
K ÚMLUVĚ O PRAVU
ROZHODNĚM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19. ČERVNA 1980,
A K PRVNÍMU A DRUHÉMU PROTOKOLU O JEJÍM
VÝKLADU SOUDNÍM DVOREM EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

KONVENTION
OM DEN TJEKKISKE REPUBLIKS, REPUBLIKKEN ESTLANDS,
REPUBLIKKEN CYPERN, REPUBLIKKEN LETLANDS,
REPUBLIKKEN LITAUENS, REPUBLIKKEN UNGARNS,
REPUBLIKKEN MALTA, REPUBLIKKEN POLENS,
REPUBLIKKEN SLOVENIENS OG DEN SLOVAKISKE REPUBLIKS
V ; TILTRÆDELSE AF KONVENTIONEN
OM, HVILKEN LOV DER SKAL ANVENDES
PA KONTRAKTLIGE FORPLIGTELSE,
S ABNET FOR UNDERTEGNELSE I ROM DEN 19. JUNI 1980,
SAMT AF FØRSTE OG ANDEN PROTOKOL
VEDRØRENDE DOMSTOLENS FORTOLKNING
AF DENNE KONVENTION

v
-
ÜBEREINKOMMEN
UBER DEN BEITRITT DER TSCHECHISCHEN REPUBLIK,
DER REPUBLIK ESTLAND,
DER REPUBLIK ZYPERN, DER REPUBLIK LETTLAND,
DER REPUBLIK LITAUEN, DER REPUBLIK UNGARN,
DER REPUBLIK MALTA, DER REPUBLIK POLEN,
DER REPUBLIK SLOWENIEN UND DER SLOWAKISCHEN REPUBLIK
ZU DEM AM 19. JUNI 1980 IN ROM ZUR UNTERZEICHNUNG
AUFGELEGTEN ÜBEREINKOMMEN
UBER DAS AUF VERTRAGLICHE SCHULDVERHÄLTNISSE ANZUWENDEnde RECHT
SOWIE ZU DEM ERSTEN UND DEM ZWEITEN PROTOKOLL
UBER DIE AUSLEGUNG DES ÜBEREINKOMMENS DURCH DEN
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN

KONVENTSIOON
TŠEHHI VABARDGI, EESTI VABARIIGI,
KUPROSE VABARIIGI, LÁTI VABARIIGI,
LEEDU VABARIIGI, UNGARI VABARIIGI,
MALTA VABAREGI, POOLA VABARHGI,
SLOVEENIA VABARIIGI JÁ SLOVAKI VABARIIGI
ÛHINEMISE KOHTA 19. JUUNIL 1980. AASTAL ROOMAS
ALLAKIRJUTAMISEKS AVATUD LEPINGULISTE KOHUSTUSTE SUHTES
KOHALDATAVA ÕIGUSE KONVENTSIOONIGA
NING ESIMESE JÁ TEISE PROTOKOLLIGA
SELLE EUROOPA ÛHENDUSTE KOHTUS
TÖLGENDAMISE KOHTA

ETMBAEH PIA THN IPOEXÍPHEH
THE TEEIXIKHE AHMOKPATIAE,
THE AHMOKPATIAE THE EE0ONIAE,
THE KYIPIAKHE AHMOKPATIAE, THE AHMOKPATIAE THE AETONIAE,
THE AHMOKPATIAE THE AI0OYANIAE, THE AHMOKPATIAE THE OYTTAPIAE,
THE AHMOKPATIAE THE MAATAE, THE AHMOKPATIAE THE HOAÍINIAE,
THE AHMOKPATIAE THE EA0BENIAE KAI THE EA0BAKIKHE AHMOKPATIAE
ETH ETMBAEH PIA TO EOAPMOETEO AIKAI0 ETIE EVMBATIKEE ENOXE2,
H ÓDOU ANOIH E HPOE YII0rPA<D>H ETH P&I MH ETIE 19 IOYNIOY 1980,
KA0ÍZE KAI ETO IPIÍITO KAI AETTEPO HPÍ11 TOKOAAO
OEON A<D>OPA THN EPMHNEIA THE AITO TO
AIKAETHPIO ThN EYPimAÍKÍ) N KOINOTHÍ2N

CONVENTION ON THE
ACCESSION OF THE CZECH REPUBLIC,
THE REPUBLIC OF ESTONIA,
THE REPUBLIC OF CYPRUS, THE REPUBLIC OF LATVIA,
THE REPUBLIC OF LITHUANIA, THE REPUBLIC OF HUNGARY,
THE REPUBLIC OF MALTA, THE REPUBLIC OF POLAND,
THE REPUBLIC OF SLOVENIA AND THE SLOVÁK REPUBLIC
TO THE CONVENTION ON THE LAW
APPLICABLE TO CONTRACTUAL OBLIGATIONS,
OPENED FOR SIGNATURE IN RÓME ON 19 JUNE 1980,
AND TO THE FIRST AND SECOND PROTOCOLS ON ITS INTERPRETATION BY
THE COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

CONVENTION RELATIVE A
LWDHÉSION DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉQUE,
DE LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE,
DE LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE, DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE,
DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE, DE LA RÉPUBLIQUE DE HONGRIE,
DE LA RÉPUBLIQUE DE MALTÉ, DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,
DE LA RÉPUBLIQUE DE SLOVÉNIE ET DE LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE
A LA CONVENTION SUR LA LOI
APPLICABLE AUX OBLIGATIONS CONTRACTUELLES,
OUVERTE A LA SIGNATURE A RÓME LE 19 JUDV 1980,
ADVSI QU'AUX PREMIER ET DEUXIEME PROTOCOLES
CONCERNANT SON INTERPRETATION PAR LA
COUR DE JUSTICE DÉS COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

COINBHINSIUN AR AONTÚ
PHOBLACHT NA SEICE,
PHOBLACHT NA HEASTOINE,
PHOBLACHT IVA ČIPERE, PHOBLACHT NA LAITVIA,
PHOBLACHT NA LIOTUAINÉ, PHOBLACHT NA HUNGAIRE,
PHOBLACHT MHALTA, PHOBLACHT NA POLAINNE,
PHOBLACHT NA SLOIVEINE AGUS PHOBLACHT NA SLOVAICE
DON CHOINBHINSFUN AR AN DLI
IS EVFHEIDHME MAIDIR LE HOIBLEAGAI DI CONARTHACHA, A
OSCLAÍODH CHUN A SHINITHE SA RÓIMH AN 19 MEITHEAMH 1980,
AGUS DON CHEAD PHRÓTACAL AGUS DON DARA PHRÓTACAL A'R
LÉIRIÚ AIR AG CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA GCOMHPHOBAL EORPACH

CONVENZIONE SULL'ADESIONE
DELLA REPUBBLICA CECA,
DELLA REPUBBLICA DI ESTONIA,
DELLA REPUBBLICA DI CIPRO, DELLA REPUBBLICA DI LETTONIA,
DELLA REPUBBLICA DI LITUANIA, DELLA REPUBBLICA DI UNGHERIA,
DELLA REPUBBLICA DI MALTA, DELLA REPUBBLICA DI POLONIA,
DELLA REPUBBLICA DI SLOVENIA E DELLA REPUBBLICA SLOVACCA
ALLA CONVENZIONE SULLA LEGGE
APPLICABILE ALLE OBBLIGAZIONI CONTRATTUALI,
APERTA ALLA FIRMA A ROMA IL 19 GIUGNO 1980,
NONCHÉ AL PRIMO E AL SECONDO PROTOCOLLO
RELATIVI ALL-INTERPRETAZIONE DA PARTE DELLA
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITA EUROPEE

KONVENCIJA PAR ČEHIJAS
REPUBLIKAS, IGAUNUAS REPUBLIKAS,
KIPRAS REPUBLIKAS, LATVIJAS REPUBLIKAS,
LIETUVAS REPUBLIKAS, UNGARIJAS REPUBLIKAS,
MALTAS REPUBLIKAS, POLIJAS REPUBLIKAS,
SLOVENIJAS REPUBLIKAS UN SLOVAKIJAS REPUBLIKAS
PIEVENOŠANOS KONVENCIJAI
PAR TIESĪBU AKTIEM, KAS PIEMEROJAMĪ LLGUMSAISTĻBAM,
KURA ĀTVERTA PARAKSTĻŠANAI
ROMA 1980. GADA 19. JUNIJĀ, UN
PHIJAMĀM UN OTRAJĀM PROTOKOLĀM
PAR TĀS INTERPRETĀCIJU, KO
VEIC EIROPAS KOPIENU TIESA

KONVENCIJA DĒL ČEKIJOS
RESPUBLIKOS, ESTIJOS RESPUBLIKOS,
KIPRO RESPUBLIKOS, LATVIJAS RESPUBLIKOS,
LIETUVOS RESPUBLIKOS, VENGRIJOS RESPUBLIKOS,
MALTOS RESPUBLIKOS, LENKIJOS RESPUBLIKOS,
SLOVĒNIJOS RESPUBLIKOS IR SLOVĀKIJOS RESPUBLIKOS
PRISIJUNGIMO PRIE KONVENCIJOS DEL
SUTARTINĒMS PRIEVOLEMS TAIKYTIŅOS TEISĒS,
PĀTĒRTOS PASĪRĀŠYTI 1980 M. BERŽĒLIO 19 D. ROMOJĒ, IR
PRIE PIRMOJO IR ANTOJO PROTOKOLV DĒL
EIROPOS BENDRĀJĀ TEISĒNGUMO TEĪSMO
ĪGALIOJĪMV AĪSKINTI ŠĪA. KONVENCIJA.

EGYEZMÉNY

A CSEH KÓZTÁRSASÁG, AŽ ÉSZT KÓZTÁRSASÁG,
A CIPRUSI KÓZTÁRSASÁG, A LETT KÓZTÁRSASÁG,
A LITVÁN KÓZTÁRSASÁG, A MAGYAR KÓZTÁRSASÁG,
A MÁJLTAI KÓZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÓZTÁRSASÁG,
A SZLOVÉN KÓZTÁRSASÁG ES A SZLOVÁK KÓZTÁRSASÁG
CSATLAKOZÁSÁRÓL

A SZERZŐDÉSES KÖTELEZETTSÉGEKRE ALKALMAZANDÓ JOGRÓL SZÓLÓ,
1980. JÚNIUS 19-ÉN RÓMÁBAN ALÁÍRÁSRA MEGNYITOTT EGYEZMÉNYHEZ,
VALAMINT AŽ EGYEZMÉNYNEK
AŽ EURÓPAIKOZÓSSÉGEK BÍRÓSÁGA ÁLTAL
TÖRTÉNŐ ÉRTELMEZÉSÉRŐL SZÓLÓ
ELSO ES MÁSODIK JEGYZŐKÖNYVHÓZ

KONVENZJONI

DWAR L-ADEŽJONITAR-REPUBBLIKA ČEKÁ,
IR-REPUBBLIKA TA' L-ESTONJA, IR-REPUBBLIKA TA' ČEPRU,
IR-REPUBBLIKA TAL-LATVJA, IR-REPUBBLIKA TAL-LITWANJA,
IR-REPUBBLIKA TA' L-UNGERIJA, IR-REPUBBLIKA TA' MALTA,
IR-REPUBBLIKA TAL-POLONJA, IR-REPUBBLIKA TAS-SLOVENJA
U R-REPUBBLIKA SLOVAKKA
GHALL-KONVENZJONI DWAR IL-LIGI
APPLIKABBLI GHAL OBBLICIKUNTRATTWALI,
MIFTUHA GHALL-FIRMA F'RUMA FID-19 TA' ČUNJU 1980,
U GHALL-EWWEL U T-TIENI PROTOKOLLI
DWAR L-INTERPRETAZZJONI TAGHHA MILL-QORTI
TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ

VERDRAG INZAKE DE

TOETREDING VAN DE TSJECHISCHE REPUBLIEK,
DE REPUBLIEK ESTLAND,
DE REPUBLIEK CYPRUS, DE REPUBLIEK LETLAND, DE
REPUBLIEK LITOUWEN, DE REPUBLIEK HONGARIJE,
DE REPUBLIEK MALTA, DE REPUBLIEK POLEN, DE
REPUBLIEK SLOVENIÉ EN DE SLOWAAKSE REPUBLIEK
TOT HET VERDRAG INZAKE HET RECHT
DAT VAN TOEPASSING IS OP VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST,
TER ONDERTEKENING OPENGESTELD TĚ RÓME OP 19 JUNI 1980,
EN TOT HET EERSTE EN HET TWEEDE PROTOCOL
BETREFFENDE DE UITLEGGING ERVAN DOOR HET HOF
VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

KONWENCJA O

PRZYSTA.PIENIU REPUBLIKI CZESKIEJ,
REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,
REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ, REPUBLIKI LOTEWSKIEJ,
REPUBLIKI LITEWSKIEJ, REPUBLIKI WE.GIERSKIEJ,
REPUBLIKI MALTY, RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
REPUBLIKI SLOWENII REPUBLIKI SLOWACKIEJ
DO KONWENCJI O PRAWIE WŁAŚCIWYM
DLA ZOBOWIAZAŃ UMOWNYCH,
OTWARTEJ DO PODPISU W RZYMIE DNIA 19 CZERWCA 1980 R.,
ORAZ DO PIERWSZEGO IDRUGIEGO PROTOKOLU
W SPRAWIE JEJ WYKLADNIPRZEZ TRYBUNAL
SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

CONVENÇÃO SOBRE A
ADESÃO DA REPÚBLICA CHECA,
DA REPÚBLICA DA ESTÓNIA,
DA REPÚBLICA DE CHIPRE, DA REPÚBLICA DA LETÓNIA, DA
REPÚBLICA DA LITUÂNIA, DA REPÚBLICA DA HUNGRIA,
DA REPÚBLICA DE MALTA, DA REPÚBLICA DA POLÓNIA, DA
REPÚBLICA DA ESLOVENIA E DA REPÚBLICA ESLOVACA
A CONVENÇÃO SOBRE A LEI
APLICÁVEL AS OBRIGAÇÕES CONTRATUAIS,
ABERTA A ASSINATURA EM RÓMA EM 19 DE JUNHO DE 1980,
BEM COMO AO PRIMEIRO E SEGUNDO PROTOCOLOS
RELATIVOS A SUA INTERPRETAÇÃO PELO
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS

DOHOVOR O PŘÍSTUPENÍ
ČESKEJ REPUBLIKY,
ESTÓNSKEJ REPUBLIKY,
CYPERSKEJ REPUBLIKY, LOTYŠSKEJ REPUBLIKY,
LITOVSKÉJ REPUBLIKY, MAĎARSKEJ REPUBLIKY,
MALTSKEJ REPUBLIKY, POĽSKEJ REPUBLIKY,
SLOVINSKEJ REPUBLIKY A SLOVENSKEJ REPUBLIKY
K DOHOVORU O ROZHODNOM PRÁVĚ
PŘE ZMLUVNĚ ZA VÁŽKY
OTVORENĚMU NA PODPIS VRÍME 19. JUNA 1980
A K PRVĚMU A DRUHĚMU PROTOKOLU
O JEHO VÝKLADĚ SÚDNYM DVOROM
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

KONVENCIJA O PRISTOPU
ČESKÉ REPUBLIKE,
REPUBLIKE ESTONIJE,
REPUBLIKE ČIPER, REPUBLIKE LATVIJE,
REPUBLIKE LITVĚ, REPUBLIKE MADŽARSKE,
REPUBLIKE MALTĚ, REPUBLIKE POLJSKE,
REPUBLIKE SLOVENIJE ES SLOVAŠKE REPUBLIKE
H KONVENCIJI O UPORABI PRAVÁ
V POGODBENIH OBLIGACIJSKIH RAZMÉRJIH,
NA VOLJO ZA PODPIS 19. JUNIJA 1980 V ŘÍMU,
TER K PRVĚMU IN DRUGEMU PROTOKOLU
O RAZLAGI TĚ KONVENCIJE
S STRANÍ SODIŠČA

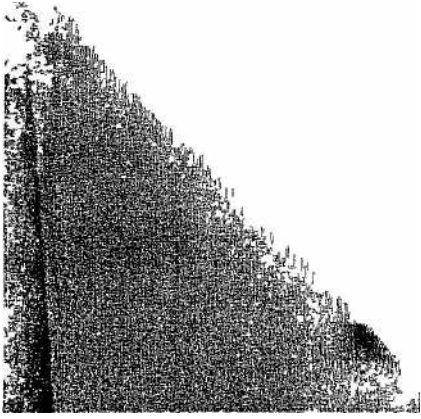
YLEISSOPIMUS
TŠEKIN TASAVALLAN, VIRON TASAVALLAN,
KYPROKSEN TASAVALLAN, LATVIAN TASAVALLAN,
LIETTUAN TASAVALLAN, UNKARIN TASAVALLAN,
MALTAN TASAVALLAN, PUOLAN TASAVALLAN,
SLOVENIAN TASAVALLAN JÁ SLOVAKIAN TASAVALLAN
LHTTYMISESTA
ROOMASSA 19 PAIVANÁ KESÁKUUTA VUONNA 1980
ALLEKIRJOITTAMISTA VARTEN AVATTUUN SOPIMUSVELVOITTEISIIN
SOVELLETTAVAA LAKIA KOSKEVAAN
YLEISSOPIMUKSEEN SEKA SEN TULKINTAA
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMESSA KOSKEVIIN
ENSIMMÁISEEN JÁ TOISEEN PÓYTAKIRJAAN

KONVENTIONEN
OM REPUBLIKEN TJECKIENS, REPUBLIKEN ESTLANDS,
REPUBLIKEN CYPERNIS, REPUBLIKEN LETTLAJVDS,
REPUBLIKEN LITAUENS, REPUBLIKEN UNGERNIS,
REPUBLIKEN MALTAS, REPUBLIKEN POLENS,
REPUBLIKEN SLOVENIENS OCH REPUBLIKEN SLOVAKIENS
ANSLUTNEVG TILL KONVENTIONEN OM TILLAMPLIG LAG
FÖR AVTALSFÖRPLIKTELSE,
ÖPPNAD FÖR UNDERTECKNANDE I ROM DEN 19 JUNI 1980,
SAMT TILL DET FÖRSTA OCH DET ANDRA PROTOKOLLET
ANGÅENDE EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOLS
TOLKNEVG AV DEN KONVENTIONEN

ÚMLUVA O PŘISTOUPENÍ ČESKÉ
REPUBLICKY,
ESTONSKÉ REPUBLICKY,
KYPERSKÉ REPUBLICKY, LOTYŠSKÉ REPUBLICKY,
LITEVSKÉ REPUBLICKY, MAĎARSKÉ REPUBLICKY,
REPUBLICKY MALTA, POLSKÉ REPUBLICKY,
REPUBLICKY SLOVINSKO A SLOVENSKÉ REPUBLICKY
K ÚMLUVĚ O PRÁVU
ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19. ČERVNA 1980,
A K PRVNÍMU A DRUHÉMU PROTOKOLU O JEJÍM
VÝKLADU SOUDNÍM DVOREM EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

ADH/10/CONV OBL/cs 1

ADH/10/CONV OBL/cs 2

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

S OHLEDEM NA Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, a zejména na čl. 5 odsí. 2 uvedeného aktu,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že se nové členské státy tím, že se staly členy Evropské unie, zavázaly přistoupit k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a k prvnímu a druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem, ve znění úmluvy o přistoupení Řecké republiky, podepsané v Lucemburku dne 10. dubna 1984, úmluvy o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, podepsané ve Funchalu dne 18. května 1992, a úmluvy o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, podepsané v Bruselu dne 29. listopadu 1996,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika (dále jen „přistupující státy“) přistupují

a) k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „úmluva z roku 1980“), ve znění vyplývajícím ze všech úprav a změn provedených

— Úmluvou o přistoupení Řecké republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1984“), podepsanou v Lucemburku dne 10. dubna 1984,

- Úmluvou o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1992“), podepsanou ve Funchalu dne 18. května 1992,

- Úmluvou o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1996“), podepsanou v Bruselu dne 29. listopadu 1996;
- b) k Prvnímu protokolu o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy Soudním dvorem Evropských společenství (dále jen „první protokol z roku 1988“), podepsanému dne 19. prosince 1988, ve znění vyplývajícím ze všech úprav a změn provedených úmluvou z roku 1992 a úmluvou z roku 1996;
- c) k Druhému protokolu o přenesení určitých pravomocí ve věci výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy na Soudní dvůr Evropských společenství (dále jen „druhý protokol z roku 1988“), podepsanému dne 19. prosince 1988.

HLAVA II

ÚPRAVY PRVNÍHO PROTOKOLU Z ROKU 1988

ČLÁNEK 2

V čl. 2 písm. a) prvního protokolu z roku 1988 se vkládají nové odrážky, které znějí:

a) mezi první a druhou odrážku:

„- v České republice:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud"

b) mezi třetí a čtvrtou odrážku:

„- v Estonsku:

Riigikohus"

c) mezi osmou a devátou odrážku:

„- na Kypru:

Aváiaro AucaaTfjpio

— v Lotyšsku:

Augstakás Tiesas Senats

— v Litvě:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas"

d) mezi devátou a desátou odrážku:

„- v Maďarsku:

Legfelsobb Bíróság

-» na Maltě:

Qorti ta' l-Appell"

e) mezi jedenáctou a dvanáctou odrážku:

„— v Polsku:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny"

f) mezi dvanáctou a třináctou odrážku:

„— ve Slovinsku:

Ustavno sodišče Republika Sloveny e

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

na Slovensku:

Najvyšší sud Slovenskej republiky"

I
z
a
n
n
F

HLAVA E1

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 3

1. Generální tajemník Rady Evropské unie předá ověřený opis úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996 v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském vládám České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky.

2. Znění úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996 v jazyce českém, estonském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, polském, slovenském a slovinském jsou platná za stejných podmínek jako ostatní znění úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996.

i
s

6AS

ČLÁNEK 4

Tuto úmluvu ratifikují signatářské státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropské unie.

ČLÁNEK 5

1. Tato úmluva vstupuje v platnost mezi státy, které ji ratifikovaly, prvním dnem třetího měsíce po uložení druhé ratifikační listiny.
2. Poté tato úmluva vstupuje v platnost pro každý signatářský stát, jenž ji ratifikuje později, prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení jeho ratifikační listiny.

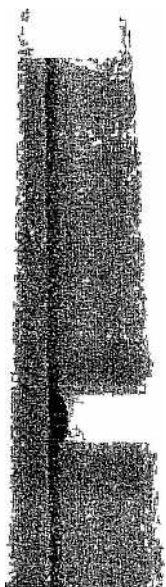
ČLÁNEK 6

Generální tajemník Rady Evropské unie oznámí signatářským státům

- a) uložení každé ratifikační listiny,
- b) dny vstupu této úmluvy v platnost pro smluvní státy.

ČLÁNEK?

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všech dvacet jedna znění má stejnou platnost, bude uložena v archivu generálního sekretariátu Rady Evropské unie. Generální tajemník předá ověřený opis vládě každého signatářského státu.

CONVENTION
ON THE ACCESSION OF THE CZECH REPUBLIC,
THE REPUBLIC OF ESTONIA, THE REPUBLIC OF CYPRUS,
THE REPUBLIC OF LATVIA, THE REPUBLIC OF LITHUANIA,
THE REPUBLIC OF HUNGARY, THE REPUBLIC OF MALTA,
THE REPUBLIC OF POLAND, THE REPUBLIC OF SLOVENIA
AND THE SLOVÁK REPUBLIC
TO THE CONVENTION ON THE LAW
APPLICABLE TO CONTRACTUAL OBLIGATIONS,
OPENED FOR SIGNATURE *W* RÓME ON 19 JUNE 1980,
AND TO THE FIRST AND SECOND PROTOCOLS ON ITS INTERPRETATION
BY THE COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

ADH/10/CONVOBL/en 1

THE HIGH CONTRACTING PARTIES TO THE TREATY ESTABLISHING THE
EUROPEAN COMMUNITY,

BEARING IN MIND the Act concerning the conditions of accession of the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovak Republic and the adjustments to the Treaties on which the European Union is founded, and in particular Article 5(2) thereof,

RECALLING that by becoming Members of the European Union, the new Member States undertook to accede to the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations, opened for signature in Rome on 19 June 1980, and to the First and Second Protocols on its interpretation by the Court of Justice as modified by the Convention signed in Luxembourg on 10 April 1984, on the accession of the Hellenic Republic, the Convention signed in Funchal on 18 May 1992 on the accession of the Kingdom of Spain and the Portuguese Republic, and the Convention signed in Brussels on 29 November 1996 on the accession of the Republic of Austria, the Republic of Finland and the Kingdom of Sweden,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 1

The Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovák Republic hereby accede to:

- (a) the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations, opened for signature in Róme on 19 June 1980, hereinafter referred to as "the Convention of 1980", as it stands following incorporation of the adjustments and amendments made thereto by:
 - the Convention signed in Luxembourg on 10 April 1984, hereinafter referred to as "the Convention of 1984", on the accession of the Hellenic Republic to the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations,
 - the Convention signed in Funchal on 18 May 1992, hereinafter referred to as "the Convention of 1992", on the accession of the Kingdom of Spain and the Portuguese Republic to the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations,

the Convention signed in Brussels on 29 November 1996, hereinafter referred to as "the Convention of 1996", on the accession of the Republic of Austria, the Republic of Finland and the Kingdom of Sweden to the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations;

- (b) the First Protocol, signed on 19 December 1988, hereinafter referred to as "the First Protocol of 1988" on the interpretation by the Court of Justice of the European Communities of the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations, as it stands following incorporation of the adjustments and amendments made thereto by the Convention of 1992 and the Convention of 1996;
- 1 (c) the Second Protocol, signed on 19 December 1988, hereinafter referred to as "the Second Protocol of 1988", conferring on the Court of Justice of the European Communities certain powers to interpret the Convention on the Law applicable to Contractual Obligations.

TITLE U

ADJUSTMENTS TO THE FIRST PROTOCOL OF 1988

ARTICLE 2

The following indents shall be inserted in Article 2(a):

- (a) between the first and the second indents:

in the Czech Republic:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud

- (b) between the third and the fourth indents:

— in Estonia:

Riigikohus

(c) between the eighth and the ninth indents:

-* in Cyprus.

Ανώτατο ΑιΚατάμείο

- in Latvia:

Augstākās Tiesas Senāts

— in Lithuania:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

(d) between the ninth and the tenth indents:

— in Hungary:

Legfelsőbb Bíróság

- in Malta:

Qorti ta' l-Appell

(e) between the eleventh and the twelfth indents:

in Poland:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny

(f) between the twelfth and the thirteenth indents:

- in Slovenia:

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

- in Slovakia:

Najvyšší sud Slovenskej republiky

TITLE EI

FINAL PROVISIONS

ARTICLE 3

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall transmit a certified copy of the Convention of 1980, the Convention of 1984, the First Protocol of 1988, the Second Protocol of 1988, the Convention of 1992 and the Convention of 1996 in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages to the Governments of the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovak Republic.
2. The text of the Convention of 1980, the Convention of 1984, the First Protocol of 1988, the Second Protocol of 1988, the Convention of 1992 and the Convention of 1996 in the Czech, Estonian, Hungarian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Slovakian and Slovenian languages shall be authentic under the same conditions as the other texts of the Convention of 1980, the Convention of 1984, the First Protocol of 1988, the Second Protocol of 1988, the Convention of 1992 and the i Convention of 1996.

ARTICLE 4

This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of the European Union.

ARTICLE 5

1. This Convention shall enter into force between the States which have ratified it, on the first day of the third month following the deposit of the second instrument of ratification.
2. Thereafter, this Convention shall enter into force, for each signatory State which subsequently ratifies it, on the first day of the third month following the deposit of its instrument of ratification.

ARTICLE 6

The Secretary-General of the Council of the European Union shall notify the signatory States of:

>f

- (a) the deposit of each instrument of ratification;
- (b) the dates of entry into force of this Convention for the Contracting States.

ARTICLE 7

This Convention, drawn up in a single original in the Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Finnish, French, German, Greek, Hungarian, Irish, Italian, Latvian, Lithuanian, Maltese, Polish, Portuguese, Slovakian, Slovenian, Spanish and Swedish languages, all 21 texts being equally authentic, shall be deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union. The Secretary-General shall transmit a certified copy to the Government of each signatory state.

ÚMLUVA

o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy,
otevřená k podpisu v Římě dne 19 června 1980

PREAMBULE VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

USILUJÍCE pokračovat v práci na sjednocení práva v oblasti mezinárodního práva soukromého, která již byla ve Společenství, zejména v oblasti soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí, vykonána,

PŘEJÍCE si vytvořit jednotné normy týkající se rozhodného práva pro smluvní závazkové vztahy,

SE DOHODLY TAKTO

HLAVA I OBLAST

PŮSOBNOSTI

Článek 1 Oblast

působnosti

- 1 Tato úmluva se použije na závazky ze smluv, které mají vztah k právu různých zemí
2. Nepoužije se na
 - a) otázky týkající se osobního stavu nebo způsobilosti fyzických osob k právům a právním úkonům, s výhradou článku 11;

- b) smluvní závazkové vztahy týkající se
 - závětí a dědění,
 - majetkových vztahů mezi manželi,
 - práv a povinností z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo z příbuzenství vzniklého manželstvím, včetně vyživovací povinnosti k dětem nemanželského původu;
 - c) závazkové vztahy ze směnek, šeků a směnek vlastních a jiných převoditelných cenných papírů v rozsahu, v jakém závazky z těchto převoditelných cenných papírů vyplývají z jejich převoditelnosti;
 - d) rozhodčí smlouvy a dohody o volbě soudu;
 - e) otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a právnických osob týkající se například založení, způsobilosti k právům a právní úkonům, vnitřní organizace nebo rušení obchodních společností, sdružení a právnických osob a osobní zákonné odpovědnosti jejich společníků a orgánů za závazky obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby;
 - f) otázku, zda může zmocněnec zavazovat vůči třetí osobě osobu, na jejíž účet tvrdí, že jedná, nebo zda může orgán obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby tuto společnost, sdružení nebo osobu zavazovat vůči třetí osobě;
 - g) zakládání trustů a vztahy mezi zakladateli trustu, správci trustu a oprávněnými osobami;
 - h) dokazování a soudní řízení s výhradou článku 14.
3. Ustanovení této úmluvy se nevztahují na pojistné smlouvy, na základě kterých jsou kryta rizika umístěná na území členských států Evropského hospodářského společenství. Při rozhodování, zda je riziko umístěno na těchto územích, použije soud své vnitrostátní právo.
4. Odstavec 3 se nevztahuje na smlouvy o zajištění.

Článek 2 Použití práva jiných než smluvních států

Právo určené na základě této úmluvy se použije i v případě, že se jedná o právo státu, který není smluvním státem.

HLAVA II
JEDNOTNÉ NORMY
Článek 3 Svobodná
volba práva

- 1 Smlouva se řídí právem, které si strany zvolí. Volba musí být vyjádřena výslovně nebo vyplývat s dostatečnou jistotou z ustanovení smlouvy nebo okolností případu. Svou volbou mohou strany zvolit právo rozhodné pro celou smlouvu, nebo pouze pro její část.
- 2 Strany mohou kdykoli dohodnout, že se smlouva bude řídit jiným právem, než kterým se dosud řídila v důsledku předchozí volby podle tohoto článku nebo na základě jiného ustanovení této úmluvy. Žádná změna rozhodného práva provedená stranami po uzavření smlouvy se nedotýká její formální platnosti podle článku 9 a práv třetích osob.
- 3 V případě, že všechny ostatní okolnosti v okamžiku volby souvisejí pouze s jednou zemí, nesmí být skutečností, že si strany zvolily cizí právo, ať již je volba práva spojena s volbou zahraničního soudu či nikoli, dotčeno použití právních ustanovení, od nichž se podle práva dotyčné země nelze smlouvou odchýlit („imperativní ustanovení“).
4. Existence a platnost souhlasu stran s volbou rozhodného práva se určuje v souladu s články 8, 9a 11.

Článek 4 Rozhodné právo
při neexistenci volby práva

1. V míře, ve které nebylo právo rozhodné pro smlouvu zvoleno v souladu s článkem 3, se smlouva řídí právem země, s níž nejúžeji souvisí. Na část smlouvy, kterou lze od zbytku smlouvy oddělit a která úžeji souvisí s jinou zemí, však lze výjimečně použít právo této jiné země.
2. S výhradou odstavce 5 tohoto článku platí domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž má strana, která je povinna plnit předmět smlouvy, v době uzavření smlouvy obvyklé bydliště nebo v případě obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby ústředí. Byla-li však smlouva uzavřena při výkonu povolání nebo při provozování živnostenské činnosti této strany, je danou zemí země, v níž se nachází hlavní provozovna, nebo má-li být v souladu s podmínkami smlouvy plněno v jiné než hlavní provozovně, je danou zemí země, v níž se nachází tato jiná provozovna.
3. Bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku platí pro smlouvy v rozsahu, v nichž je jejich předmětem věcné právo k nemovitosti nebo právo užívání nemovitosti, domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž se nemovitost nachází.
4. Pro smlouvy o přepravě zboží neplatí domněnka uvedená v odstavci 2. U těchto smluv platí domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž má přepravce v době uzavření smlouvy hlavní provozovnu, nachází-li se v této zemi také místo nakládky nebo místo vykládky nebo hlavní provozovna odesílatele zboží. Pro účely tohoto odstavce se dopravní nájemní (charterové) smlouvy a jiné smlouvy, jejichž hlavním účelem je přeprava zboží, považují za smlouvy o přepravě zboží.

4. Tento článek se nevztahuje na
 - a) přepravní smlouvy,
 - b) smlouvy o poskytování služeb, mají-li být služby spotřebiteli poskytnuty výlučně v zemi odlišné od země jeho obvyklého bydliště.

5. Bez ohledu na odstavec 4 se tento článek vztahuje na smlouvy, u nichž je v celkové ceně zahrnuta kombinace dopravních a ubytovacích služeb.

Článek 6 Individuální pracovní smlouvy

1. Bez ohledu na článek 3 nesmí být zaměstnanec v případě pracovních smluv v důsledku volby rozhodného práva stranami zbaven ochrany, kterou mu poskytují imperativní ustanovení práva, které by bylo použito podle odstavce 2 v případě neexistence volby rozhodného práva.

2. Bez ohledu na článek 4 se pracovní smlouva v případě neexistence volby rozhodného práva podle článku 3 řídí
 - a) právem země, v níž zaměstnanec při plnění smlouvy obvykle vykonává svoji práci, i když je dočasně zaměstnán v jiné zemi, nebo
 - b) právem země, v níž se nachází provozovna, u které je zaměstnán, nevykonává-li zaměstnanec obvykle svou práci v jediné zemi;

vyplývá-li však z okolností, že pracovní smlouva úžeji souvisí s jinou zemí, použije se na smlouvu právo této země.

Článek 7 Imperativní ustanovení

- 1 Použije-li se na základě této úmluvy právo určité země, lze použít imperativní ustanovení práva jiné země, s níž věcné okolnosti úzce souvisí, v rozsahu, v jakém musí být podle práva této jiné země imperativní ustanovení použita bez ohledu na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné. Při rozhodování, zda mají být taková ustanovení použita, je třeba vzít v úvahu jejich povahu a účel, jakož i důsledky, které by mohly z jejich použití či nepoužití vyplýnout.
- 2 Tuto úmluvou není v žádném případě dotčeno použití právních předpisů země soudu za okolností, kdy je jejich použití závazné bez ohledu na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné.

Článek 8 Souhlas stran a materiální platnost

- 1 Existence a platnost smlouvy nebo některého ustanovení smlouvy se určuje podle práva, které by se na základě této úmluvy použilo, kdyby byla smlouva nebo ustanovení smlouvy platné.
- 2 Vyplývá-li však z okolností, že by nebylo přiměřené určovat účinky chování strany podle práva uvedeného v odstavci 1, může se strana za účelem zjištění, že neprojevila souhlas, odvolat na právo země, v níž se nachází její obvyklé bydliště.

Článek 9

Forma

1. Smlouva uzavřená mezi osobami, které se nacházejí v téže zemi, je formálně platná, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na ni použije podle této úmluvy, nebo práva země, v níž byla uzavřena.
2. Smlouva uzavřená mezi osobami, které se nacházejí v různých zemích, je formálně platná, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na ni použije podle této úmluvy, nebo práva jedné z těchto zemí.
3. Je-li smlouva uzavřena zmocněncem, musí se při použití odstavců 1 a 2 brát v úvahu právo země, v níž zmocněnec činí právní úkony.
4. Jednostranný právní úkon, který se týká již uzavřené nebo zamýšlené smlouvy, je formálně platný, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na smlouvu použije nebo které by se na ni použilo podle této úmluvy, nebo práva země, v níž byl tento úkon učiněn.
5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na smlouvy, na které se vztahuje článek 5 a které byly uzavřeny za okolností uvedených v ČI 5 odst 2. Pro formu takových smluv je rozhodné právo země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště.
6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 tohoto článku se na smlouvu, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo právo užívání nemovitosti, vztahují imperativní ustanovení práva země, v níž se nemovitost nachází, která upravují formu, pokud se podle tohoto práva uvedená ustanovení použijí bez ohledu na místo uzavření smlouvy a na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné.

Článek 10 Působnost
práva rozhodného pro smlouvu

1. Prámem rozhodným pro smlouvu podle článků 3 až 6 a článku 12 této úmluvy se řídí zejména
 - a) výklad,
 - b) plnění závazků vyplývajících ze smlouvy,
 - c) důsledky úplného nebo částečného porušení těchto závazků včetně stanovení škody, jsou-li stanoveny právem a v rámci pravomocí přiznaných soudu jeho procesním právem,
 - d) různé způsoby zániku závazku, včetně promlčení a zániku práv v důsledku uplynutí i doby,
 - e) důsledky neplatnosti smlouvy

2. Pokud jde o způsob plnění a opatření, jež musí věřitel učinit v případě vadného plnění, bere se v úvahu právo země, v níž se plnění uskutečňuje

Článek 11
Nezpusobilost

Ve smlouvě uzavřené mezi osobami, které se nacházejí v téže zemi, se může fyzická osoba, která by byla způsobilá podle práva této země, odvolat na svou nezpusobilost vyplývající z jiného práva pouze tehdy, pokud druhá smluvní strana o této nezpusobilosti v době uzavření smlouvy věděla nebo o ní nevěděla z nedbalosti

Článek 12

Postoupení pohledávky

1. Pro vzájemné závazky postupitele a postupníka při postoupení pohledávky je rozhodné právo, kterým se podle této úmluvy řídí smlouva mezi postupitelem a postupníkem.
2. Právo, jímž se řídí postoupená pohledávka, určuje převoditelnost pohledávky, vztah mezi postupníkem a dlužníkem, podmínky, za kterých může být postoupení uplatněno vůči dlužníkovi, a zprošťující účinek dlužníkovy plnění.

Článek 13

Subrogace

1. Má-li určitá osoba („věřitel“) smluvní pohledávku za jinou osobou („dlužníkem“) a třetí osoba je povinna uspokojit věřitele nebo na základě této povinnosti věřitele uspokojila, určuje právo, kterým se řídí povinnost této třetí osoby, zda a v jakém rozsahu je třetí osoba oprávněna uplatnit vůči dlužníkovi práva, která měl věřitel vůči dlužníkovi podle práva rozhodného pro jejich vztah.
2. Totéž pravidlo platí v případě, že povinnými z téže smluvní pohledávky je více osob a jedna z nich věřitele uspokojila.

Článek 14

Důkazní břemeno

1. Právo rozhodné pro smlouvu podle této úmluvy se použije do té míry, v jaké pro smluvní závazkové vztahy stanoví pravidla pro použití právních domněnek nebo určení důkazních břemen.

2. Právní úkon může být prokázán jakýmkoli důkazem přípustným podle práva země, v níž má soud sídlo, nebo některého práva uvedeného v článku 9, podle kterého je právní úkon formálně platný, za předpokladu, že soud může tento důkaz provést.

Článek 15 Vyloučení zpětného a dalšího odkazu

Použitím práva země určeným na základě této úmluvy se rozumí použití v této zemi platných právních norem, s výjimkou jejich norem mezinárodního práva soukromého

Článek 16 Veřejný pořádek

Použití některé normy práva určeného na základě této úmluvy může být odmítnuto pouze za předpokladu, že toto použití zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem země, v níž má soud sídlo

Článek 17 Zákaz zpětné působnosti

Tato úmluva se ve smluvním státě vztahuje na smlouvy uzavřené po dni, ke kterému vstoupí pro dotyčný stát v platnost.

Článek 18 Jednotný výklad

Při výkladu a používání výše uvedených jednotných norem je třeba brát v úvahu jejich mezinárodní povahu a přání dosáhnout při jejich výkladu a používání jednoty

Článek 19 Státy s
více právními systémy

1. Je-li některý stát složen z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující smluvní závazkové vztahy, považuje se každá územní jednotka pro účely určení rozhodného práva podle této úmluvy za zemi.

2. Stát, v němž mají různé územní jednotky vlastní právní normy upravující smluvní závazkové vztahy, není povinen uplatňovat tuto úmluvu při kolizích výhradně mezi právními řády těchto jednotek.

Článek 20 Přednost práva
Společenství

Touto úmluvou není dotčeno použití kolizních norem pro smluvní závazkové vztahy ve zvláštních oblastech, které jsou nebo budou obsaženy v právních aktech orgánů Evropských společenství nebo ve vnitrostátních právních předpisech, které byly při provádění takových právních aktů harmonizovány.

Článek 21 Vztah k
jiným úmluvám

Touto úmluvou není dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž smluvní stranou smluvní stát je nebo se jí stane.

Článek 22

Výhrady

1. Každý smluvní stát si může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení vyhradit právo neuplatňovat tato ustanovení:
 - a) či 7 odst 1,
 - b) ČI 10 odst. 1 písm. e).

2. Každý smluvní stát může rovněž při oznamování rozšíření platnosti této úmluvy v souladu s či 27 odst 2 učinit jednu nebo více těchto výhrad s účinkem omezeným na všechna nebo některá území, na které se rozšíření vztahuje.

3. Každý smluvní stát může kdykoli vzít zpět výhradu, kterou učinil, výhrada pozbývá účinku prvním dnem třetího kalendářního měsíce po oznámení zpětvzetí.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

- I. Přeje-li si smluvní stát poté, co pro něj tato úmluva vstoupí v platnost, přijmout pro určitou skupinu smluv spadajících do oblasti působnosti této úmluvy novou kolizní normu, sdělí svůj záměr ostatním signatářským státům prostřednictvím generálního tajemníka Rady Evropských společenství

2. Do šesti měsíců od sdělení učiněného generálnímu tajemníkovi Rady jej může každý signatářský stát požádat, aby zprostředkoval konzultace mezi signatářskými státy za účelem dosažení dohody.

3. Nepožádá-li žádný signatářský stát v této lhůtě o konzultace nebo není-li v průběhu konzultací ve lhůtě dvou let od sdělení učiněného generálnímu tajemníkovi Rady dosaženo dohody, může dotýčný smluvní stát změnit své právo zmíněným způsobem. O opatření přijatém tímto státem jsou ostatní signatářské státy vyrozuměny prostřednictvím generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 24

1. Přeje-li si smluvní stát poté, co pro něj tato úmluva vstoupí v platnost, uzavřít mnohostrannou úmluvu, jejímž hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů je stanovit normy mezinárodního práva soukromého pro některou otázku spadající do oblasti působnosti této úmluvy, použije se postup stanovený v článku 23. Lhůta dvou let stanovená v čl. 23 odst. 3 se však zkracuje na jeden rok.
2. Postup uvedený v odstavci 1 nemusí být dodržen, je-li některý smluvní stát nebo některé z Evropských společenství již smluvní stranou uvedené mnohostranné úmluvy nebo je-li jejím účelem revize úmluvy, jejímž smluvním státem již dotýčný stát je, nebo jedná-li se o úmluvu uzavřenou v rámci smluv o založení Evropských společenství.

Článek 25

Domnívá-li se smluvní stát, že právní jednota dosažená touto úmluvou je poškozována uzavíráním dohod odlišných od těch, které jsou uvedeny v čl. 24 odst. 1, může tento stát požádat generálního tajemníka Rady Evropských společenství, aby zprostředkoval konzultace mezi signatářskými státy této úmluvy.

Článek 26

0

Každý smluvní stát může požádat o revizi této úmluvy V tom případě svolá předseda Rady Evropských společenství za účelem revize konferenci.

Článek 27

- 1 Tato úmluva se vztahuje na evropská území smluvních států včetně Grónska a na celé území Francouzské republiky
- 2 Aniž je dotčen odstavec 1,
 - a) nevztahuje se tato úmluva na Faerské ostrovy, neučiní-li Dánské království opačné prohlášení, **by** tato úmluva se nevztahuje na žádné evropské území nacházející se mimo Spojené království, za jehož mezinárodní vztahy Spojené království odpovídá, neučiní-li Spojené království ve vztahu k takovému území opačné prohlášení, c) tato úmluva se vztahuje na Nizozemské Antily, učiní-li Nizozemské království odpovídající prohlášení
- 3> Tato prohlášení mohou být učiněna kdykoli prostřednictvím oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropských společenství
4. Řízení zahájená ve Spojeném království na základě odvolání od soudů na některém z území uvedených v odst 2 písm b) se považují za řízení probíhající před těmito soudy

Článek 28

- I. Tato úmluva je od 19 června 1980 otevřena k podpisu státům, které jsou smluvními stranami Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství

2. Tato úmluva vyžaduje ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 29

1. Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení sedmé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení.
2. Pro každý signatářský stát, který tuto úmluvu ratifikuje, přijme nebo schválí později, vstupuje tato úmluva v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení.

Článek 30

1. Tato úmluva zůstává v platnosti po dobu deseti let ode dne vstupu v platnost v souladu s čl. 29 odst. 1, a to i v případě států, pro něž vstoupí v platnost později.
2. Nedojde-li k výpovědi, obnovuje se tato úmluva automaticky vždy na dalších pět let.
3. Výpověď musí být nejméně šest měsíců před uplynutím desetileté nebo pětileté lhůty, podle okolností, oznámena generálnímu tajemníku Rady Evropských společenství. Výpověď může být omezena na jakékoli území, na něž byla platnost úmluvy rozšířena prohlášením podle čl. 27 odst. 2.
4. Výpověď má účinky pouze ve vztahu ke státu, který ji oznámil. Mezi ostatními smluvními státy zůstává úmluva v platnosti.

Článek 31

Generální tajemník Rady Evropských společenství oznámí státům, které jsou smluvními stranami Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

- a) podpisy,
- b) uložení každé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení,
- c) datum vstupu této úmluvy v platnost,
- d) sdělení učiněná podle článků 23, 24, 25, 26, 27 a 30,
- e) výhrady a jejich zpětvzetí podle článku 22

Článek 32

Protokol přiložený k této úmluvě tvoří její nedílnou součást.

Článek 33

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá její ověřený opis všem vládám signatářských států. Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

PROTOKOL

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY se dohodly na tomto ustanovení, které se připojuje k úmluvě jako příloha:

„Bez ohledu na ustanovení Úmluvy si může Dánsko ponechat ustanovení týkající se práva rozhodného pro námořní přepravu zboží obsažená v článku 169 Smlouvy (námořní zákon) a může je měnit, aniž dodrží postup stanovený v článku 23 Úmluvy.“

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

v

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Při podpisu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy vlády Belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spolkové republiky Německo,

I usilující v co největší míře zabránit rozptýlení kolizních norem do mnoha dokumentů a rozdílům mezi těmito normami, vyjadřují přání, aby orgány Evropských společenství při výkonu pravomocí, které jim byly svěřeny smlouvami o jejich založení, v případě potřeby usilovaly o přijímání takových kolizních norem, které jsou co nejvíce v souladu s normami Úmluvy,

II. vyhlášující svůj záměr, že ode dne podpisu této úmluvy až do doby, kdy se pro ně stane závazným článek 24, budou vzájemně konzultovat případy, kdy by některý signatářský stát vyjádřil přání stát se smluvní stranou úmluvy, na kterou by se použil postup uvedený v článku **24;**

III s ohledem na přínos, který má Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy pro sjednocení kolizních norem v rámci Evropských společenství, vyjadřují názor, že každý stát, který se stane členem Evropských společenství, by měl k této úmluvě přistoupit

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Vlády Belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spolkové republiky Německo,

podepisující Úmluvu o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy,

přejíce si zajistit co nejúčinnější uplatňování úmluvy;

usilující zabránit tomu, aby kvůli rozdílům ve výkladu úmluvy nedošlo k oslabení jejího sjednocujícího účinku;

prohlašují, že jsou připraveny.

1. zkoumat možnost přenesení určitých pravomocí na Soudní dvůr Evropských společenství a popřípadě jednat o uzavření dohody v této věci,
2. pořádat pravidelně setkání svých zástupců.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

PRVNÍ PROTOKOL
O VÝKLADU ÚMLUVY O PRÁVU ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19 ČERVNA 1980,
SOUDNÍM DVOREM EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

S OHLEDEM na společné prohlášení připojené k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní
závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19 června 1980,

SE ROZHODLY uzavřít protokol přenášející pravomoc ve věci výkladu uvedené úmluvy na Soudní
dvůr Evropských společenství, a za tímto účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci

[Zplnomocnění zástupci jmenováni členskými státy]

— v /
KTEŘÍ se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, zasedajíce v
Radě Evropských společenství,

DOHODLI TAKTO:

Článek 1

Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc rozhodovat o výkladu

- a) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „Římská úmluva“),
- b) úmluv o přistoupení k Římské úmluvě států, které se staly členy Evropských společenství po dni, ke kterému byla otevřena k podpisu,
- c) tohoto protokolu.

Článek 2

Kterýkoli z níže uvedených soudů může požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce, která vyvstane při projednávání věci před tímto soudem a která se týká výkladu ustanovení aktů uvedených v článku 1, považuje-li tento soud rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku:

- a) - v Belgii:
la Cour de cassation/het Hof van Cassatie a le Conseil d'État/de Raad van Staate,
- v Dánsku:
Højesteret,
- ve Spolkové republice Německo:
die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

- v Řecku
Ta avcbiara Aucaarripia,
- ve Španělsku:
el Tribunál Supremo,
- ve Francii'
la Cour de cassation a le Conseil d'État,
- v Irsku
the Supreme Court,
- v Itálii:
la Corte suprema di cassazione a il Consiglio di Stato,
- v Lucembursku'
la Cour Supérieure de Justice, zasedá-li jako Cour de cassation,
- v Nizozemsku,
de Hoge Raad,
- v Portugalsku
o Supremo Tribunál de Justi?a a o Supremo tribunál Administrativo,
- veSpojeném království'

the House of Lords a ostatní soudy, proti jejichž rozhodnutí není přípustný opravný prostředek,

b) soudy smluvních států, rozhodují-li jako soudy odvolací

Článek 3

1. Příslušný orgán smluvního státu může požádat Soudní dvůr o vyjádření ve věci výkladu ustanovení aktů uvedených v článku 1, odporují-li rozhodnutí soudů tohoto státu výkladu poskytnutému Soudním dvorem nebo výkladu obsaženému v rozhodnutí soudu jiného smluvního státu uvedeného v článku 2 Tento odstavec se vztahuje pouze na pravomocná rozhodnutí.

2. Výklad poskytnutý Soudním dvorem na základě takové žádosti nemá vliv na rozhodnutí, která byla podnětem žádosti o výklad.
3. Nejvyšší státní zástupci při kasačních soudech smluvních států nebo jiný orgán určený smluvním státem může požádat Soudní dvůr o výklad v souladu s odstavcem 1.
4. Tajemník Soudního dvora oznámí žádost smluvním státům, Komisi a Radě Evropských společenství, které mohou ve lhůtě dvou měsíců od oznámení předložit Soudnímu dvoru podání nebo písemná vyjádření.
5. V souvislosti s řízením uvedeným v tomto článku se nevybírají žádné poplatky, ani se nepřiznávají žádné náhrady výdajů nebo nákladů.

Článek 4

1. Nestanoví-li tento protokol jinak, použijí se ustanovení Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a Protokolu o statutu Soudního dvora k ní připojeného, která se použijí v případě, že Soudní dvůr požádán o rozhodnutí o předběžné otázce, také na řízení o výkladu aktů uvedených v článku 1.
2. Jednací řád Soudního dvora bude podle potřeby upraven a doplněn v souladu s článkem 188 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství.

Článek 5

Tento protokol vyžaduje ratifikaci signatářskými státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 6

- 1 Pro vstup tohoto protokolu v platnost se vyžaduje jeho ratifikace sedmi státy, pro něž platí Římská úmluva. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny státem, který tak učiní jako poslední. Vstoupí-li však druhý protokol o přenesení určitých pravomocí ve věci výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. ledna 1980, na Soudní dvůr Evropských společenství, který byl uzavřen v Bruselu dne 19. prosince 1988, v platnost později, vstoupí tento protokol v platnost teprve dnem vstupu druhého protokolu v platnost.
- 2 Každá ratifikace následující po vstupu tohoto protokolu v platnost nabývá účinku prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny za předpokladu, že ratifikace, přijetí nebo schválení Římské úmluvy dotyčným státem již nabylo účinku.

Článek 7 Generální tajemník Rady

Evropských společenství oznámí signatářským státům

- a) uložení každé ratifikační listiny,
- b) den vstupu tohoto protokolu v platnost,
- c) každé určení sdělené podle čí 3 odst 3,
- d) každé sdělení podle článku 8.

Článek 8

Smluvní státy sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropských společenství znění svých právních předpisů, které jsou nezbytné ke změně seznamu soudů uvedených v čl. 2 písm. a).

Článek 9

Tento protokol platí po dobu platnosti Římské úmluvy za podmínek stanovených v jejím článku 30.

Článek 10

Každý smluvní stát může požádat o revizi tohoto protokolu. V tom případě svolá předseda Rady Evropských společenství za účelem revize konferenci.

Článek 11

Tento protokol, sepsaný v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém a španělském, přičemž všech deset znění má stejnou platnost, bude uložen v archivu Generálního sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá jeho ověřený opis všem vládám signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy. V

Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm. *[Podpisy zplnomocněných*

zástupců]

SPOLEČNÁ PROHLÁŠENÍ

Společné prohlášení

Vlády Belgického království, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Portugalské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku,

podepisující První protokol o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19 června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství,

přejíce si zajistit co nejúčinnější a nejjednotnější uplatňování úmluvy,

prohlašují, že jsou připraveny pořádat ve spolupráci se Soudním dvorem Evropských společenství výměnu informací o pravomocných rozhodnutích, která na základě Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy vydávají soudy uvedené v článku 2 uvedeného protokolu Výměna informací bude zahrnovat

- zasílání rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. a) a významných rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. b) Soudnímu dvoru příslušnými vnitrostátními orgány;
- třídění a dokumentační využití těchto rozhodnutí Soudním dvorem, včetně vypracování, v případě potřeby, výtahů a překladů a zveřejňování zvláště významných rozhodnutí;
- předávání dokumentace Soudním dvorem příslušným vnitrostátním orgánům států, které jsou smluvními stranami protokolu, jakož i Komisi a Radě Evropských společenství.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

Společné prohlášení

Vlády Belgického království, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Portugalské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,

podepisující První protokol o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19 června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství,

s ohledem na společné prohlášení připojené k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy,

přejíce si zajistit co nejúčinnější a nejjednotnější uplatňování úmluvy,

usilující zabránit rozdílům při výkladu úmluvy, oslabujících její sjednocující účinek,

vyslovují názor, že každý stát, který se stane členem Evropských společenství, by měl přistoupit k tomuto protokolu.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

DRUHÝ PROTOKOL O PŘENESENÍ URČITÝCH
PRAVOMOCÍ VE VĚCI VÝKLADU ÚMLUVY O PŘÁVU
ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19 ČERVNA 1980, NA SOUDNÍ DVŮR
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

VZHLEDEM K TOMU, že Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „Římská úmluva“), vstoupí v platnost po uložení sedmé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení;

VZHLEDEM K TOMU, že jednotné používání norem stanovených v Římské úmluvě vyžaduje vytvoření mechanismu zajišťujícího jejich jednotný výklad, a zeje proto vhodné přenést patřičné pravomoci na Soudní dvůr Evropských společenství ještě před tím, než Římská úmluva vstoupí v platnost pro všechny členské státy Evropského hospodářského společenství,

SE ROZHODLY uzavřít tento protokol, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

[Zplnomocnění zástupci jmenovaní členskými státy]

KTEŘÍ, se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, zasedající v Radě Evropských společenství,

DOHODLI TAKTO

Článek 1

- 1 Soudní dvůr Evropských společenství má ve vztahu k Římské úmluvě pravomoci, které na něj byly přeneseny Prvním protokolem o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19 června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství, jenž byl uzavřen v Bruselu dne 19 prosince 1988 Použijí se Protokol o statutu Soudního dvora Evropských společenství a jednací řád Soudního dvora
- 2 Jednací řád Soudního dvora bude podle potřeby upraven a doplněn v souladu s článkem 188 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství

Článek 2

Tento protokol vyžaduje ratifikaci signatářskými státy Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství

Článek 3

Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny signatářským státem, který tak učiní jako poslední

Článek 4

Tento protokol, sepsaný v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém a španělském, přičemž všech deset znění má stejnou platnost, bude uložen v archivu Generálního sekretariátu Rady Evropských společenství Generální tajemník předá jeho ověřený opis všem vládám signatářských států

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.
V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]